

ærede Minister, naar han bruger Udtrykket „gjores“ eller „afholdes“, men dette Udtryk brugte den ærede Finantsminister ikke.

Bille: Den Anskuelse, som det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) udtalte, skal jeg tillade mig at vedlægge med en Autoritet, som i Reglen anerkjendes af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Det er ham selv. Han har ifjor under Finantslovsforslagets Behandling her i Thinget, da der var stillet to mindre Forslag, det ene af min ærede Nabo (Bajer) om en Sum paa 2000 Rd. og det andet af det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Albretsen) om et Beløb af 15,000 Rd., rettet en meget alvorlig Bebreidelse til disse to Medlemmer, fordi de havde stillet deres Ændringsforslag saa sild, at de ikke kunde komme til Behandling i Finantsudvalget, forinden Finantsloven forelaa til 2den Behandling. Han har, som det findes i Tidenden for forrige Samling Sp. 2887, beklaget, at han ikke kunde om disse to Forslag tale paa Udvalgets Begne, „thi de ærede Forslagsstillere have ikke viist Udvalget den Opmærksomhed at gjøre det bekendt med Forslagene eller fremstille dem saa tidlig, at det har været muligt for Finantsudvalget at tage dem under Overveelse, inden de fremkom her i Salen.“ Dette var han meget misfornøjet med; han tilgav endda min ærede Nabo (Bajer) det, fordi han var et saa ungt og nyt Medlem; men han havde ondt ved at tilgive det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds, da han dog havde siddet her længe; thi han vilde gjøre ham opmærksom paa, at det ene Rigtige var at lade Ændringsforslag komme saaledes frem, „at det havde været muligt for Finantsudvalget indbyrdes at forhandle om dem og ogsaa tale med Ministrene derom, for at man kunde have knyttet sine Bemærkninger til Forslaget og overveiet, om dette i det Hele eller delvis maatte kunne vedtages.“ Dette fremhævede han endnu en tredje Gang og stærkere, idet han nemlig sagde, at, „naar man ikke fulgte den Vej, at lade Forslagene i Forveien undergaa en Prøvelse i Udvalget, men at det kun skulde komme an paa . . .“ (Ordføreren: Læs op!). Sa, jeg bliver jo ved at læse; det ærede Medlem skal faae Alt, hvad han ønsker — „komme an paa en blot gielbliffelig Behandling i Salen, hvor vidt et saadant nyt Punkt skulde kastes ind i det, saa tror jeg ikke, man kan gjøre Regning paa, at Finantsloven som Lov vil have den konstitutionelle Betydning, som det ærede Medlem og vi Alle mene, at den bør have.“ Er dette nu sandt for to Forslag, hvoraf det ene gjaldt 2,000 Rd. og det andet 15,000 Rd., saa er det virkelig lige saa sandt med Hensyn til dette Ændringsforslag, hvorom vi nu tale, og ved hvilket det gjælder flere Hundrederusinder; men her er rigtignok den Forskjel, at blandt Forslags-

stillerne denne Gang var ikke det nye Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Albretsen), men Forerne for det Flertal, som nu beherske vore Afgjørelser.

Ordføreren: Jeg tror, det ærede Medlem kunde have sparet den lange Oplæsning; thi der er ikke et Ord deri, som modsigger min tidligere Udvikling. (Bille: Det var meget!) Ikke et eneste Ord. Jeg vilde have bebreidet de 6 Forslagsstillere, om de ikke vare fremkomne med deres Forslag saa tidlig, at Finantsudvalgets Medlemmer kunde have gjort sig bekendte med det og forhandlet det, hvis de kunde have ønsket det; det er jo en Selvfølge. Vi vare bleve overrumplede, hvis Forholdet var det, at Finantsudvalget kunde have ønsket at gjøre Forslaget til Gjenstand for nærmere Overveelse og Behandling, uden at Forslagsstillerne havde givet det Tid dertil; det vilde jeg finde urigtigt, og det er den Betragtning, der er gjort gjældende, i hvad det ærede Medlem oplæste. Naar det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Det. Hansen) bemærkede, at jeg ved at udtale mig havde viist, at jeg sølte mig forpligtet til at udtale mig, er det en selvstændig Misforstaaelse; jeg har Berettigelse baade til at tale og til at tie ogsaa i dette Tilfælde. — Derfor den meget ærede Minister skal jeg bemærke, at jeg ikke tror, at Folkethinget nogenstunde har sendt Finantsloven til et andet Sted, uden at man ogsaa har undt det andet Thing passende Tid til at overveie den; jeg tror, at i den Henseende har Folkethinget ingenstunde gjort sig skyldig i noget Upassende. (Finantsministeren: Jeg maa bede om Ordet igen!) Svad angaar den ærede Ministers Bemærkning om Ændringsforslag, som man tog eller ikke tog under Behandling, hvorunder han syntes ogsaa at medtage Ændringsforslag af Regjeringen, da skal jeg sige, jeg selvfølgelig maa forvare mig imod, at min Bemærkning gives den Udvidelse. Derimod er jeg enig med den meget ærede Minister i hans Slutningsbemærkning, nemlig, at, hvis den Paastand blev fremsat, at man kunde behandle Finantsloven hurtigere, end hidtil er stet eller nu stes, saa vilde han af sit fulde Hjerte — eller hvordan det nu var — svare Ja dertil. Jeg vil kunne svare et ligesaa bestemt Ja som den ærede Minister, men paa een Betingelse og det paa en Betingelse, som det ærede nuværende Mindretal vistnok ikke forstaar. Det har jo altid levet i den lykkelige Stilling at have Mand i Regjeringen, som gjennem deres Forslag frembære de samme Principer, som de Herrer selv hylbede, saa at De vare overbeviste, at Forberedelser saavel af Finantsloven som af andre Love stete i en saadan Mand, at De nogenlunde en bloc og med Tillid kunde tage mod Regjeringens Forslag. Og denne Stilling er Mindretallet i endnu, at det